

areOPAGOS

DANMISSION

Nyhedsbrev No. 11.

Jan/Febr 2012

Kære Kina venner,

Hermed næste nyhedsbrev. Alle tidligere Nyhedsbrev kan læses på [www. Kinafokus.dk](http://www.Kinafokus.dk) under nyheder. Jeg vil fremdeles sætte stor pris på at få nogle kommentarer til disse Nyhedsbreve. Er der noget, der bør undersøges mere og er der noget overflødigt. Tak for jeres kommentarer.

” www.Kinafokus.dk ønsker jer et rigtig godt Nytår.

Husk også i denne tid at tage vore kinesiske kristne søstre og brødre med i jeres forbøn.

Mange hilsener fra Kinafokus,

Jørgen Nørgaard Pedersen

Der udkommer ganske meget litteratur om kirken i Kina. Det meste udgives på engelsk, men nu har den danske Kristelig Dagblad journalist Kim Schou udgivet bogen ”Kinas kristne revolution” på Udfordringens forlag og den er på dansk. Derfor tager jeg den med her i nyhedsbrevet. Vi ved alle, at der ikke findes én sandhed om kirkens situation i Kina, men mange. Denne bog repræsenterer en af disse sider. Jeg har valgt at medtage et par (kritiske) anmeldelser, der bl.a. rejser en del spørgsmål om den totale troværdighed i denne publikation. Jeg plejer at sige, at en halv sandhed også er en halv løgn. Denne bog beskriver én side, nemlig fortrinsvis den uregistrerede kirkes vilkår, men den mangler troværdig omtale af den officielle kirke. Nu må I selv dømme. (JNP)

Kim Schou kommer ikke selv fra en kirkelig familiebaggrund, men blev selv kristen, da han gik på efterskole.

Senere studerede han filmvidenskab og var også redaktør af forlaget Egmonts tegneseriebøger. En periode arbejdede han også for Udfordringen med artikler fra København og ungt stof. Han forsøgte fx at oversætte Ny Testamente til slangsprog. Under sin uddannelse som stud. public. ved Syddansk Universitet kom han i praktik på Kristeligt Dagblad, og her er han nu fastansat. Bladets medredaktør Michael Ehrenreich, accepterede efter lange overvejelser at lade den unge journalist tage til Kina - under cover. Og det kom der altså en række fremragende artikler ud af, som Kim Schou nu har samlet i en bog og fået udgivet på Udfordringens forlag. Han har selv lavet et spændende og ungdommeligt layout under en uges intenst ophold på redaktionen.

Udfordringens forlag 156 sider kr. 198,00

Interview med forfatteren og boganmeldelserne følgere på siderne 5-9 i dette nyhedsbrev.

Højtuddannede udlændinge: Danskerne er lukkede

Det er blevet nemmere at lokke ingeniører, læger og andre højtuddannede udlændinge til landet og arbejde. Men det kniber med at få dem til at blive her. Det fastslår Det Nationale Forskningscenter for Velfærd, SFI, i en rapport, der offentliggøres fredag. Årsagen er dels det høje danske skattetryk, men særligt er det et problem, hvis familien ikke trives, fortæller forskeren bag rapporten, Frederik Thuesen til DR Nyheder.

Job til ægtefællen

- Det er ofte sådan, at højtuddannede også har en højtuddannet ægtefælle. De vil også have et job, som matcher deres kvalifikationer, og det kan være vanskeligt at sikre, siger Frederik Thuesen. I Københavns kommune er man opmærksom på, hvor stor en rolle det sociale aspekt spiller i forhold til at fastholde udenlandsk arbejdskraft.

To gange om ugen kan udlændinge i København møde op på Borgerservicecentret. Her kan de i et og samme lokale få hjælp af myndigheder som Skat og Borgerservice.

Et socialt forhold er nødvendigt

Men her får udlændingene også informationer det danske foreningsliv, kulturliv og sprogkurser. I København er filosofien, at udlændinge, der integrerer sig i samfundet, har større sandsynlighed for at blive hængende.

- Manglende kontakt er ofte årsagen til, at folk tager hjem igen, fortæller projektleder, Trine Marie Ingeberg. Det bekræfter den 25-årige polske Ph.d.-studerende Jakub Modrzynski, som synes, at det er meget vanskeligt at opbygge et tæt forhold til danskere. Og det er nødvendigt, hvis han skal blive i Danmark. (dr.dk 20/10/11)

Vil du møde kinesere i Danmark?

Det er umuligt at fortælle om Areopagos uden også at tale om Kina. Det fascinerende land i Øst er det historiske udgangspunkt for Areopagos, og landet og befolkningen har stadig stor betydning for vores arbejde.

Men Kina er nu også kommet til Danmark: I dag bor der 10.000 kinesere i Danmark. Areopagos har sammen med kinesiske kristne påbegyndt et nyt arbejde blandt disse kinesere. Vi ønsker, at dette skal blive et ægte dialogprojekt med deltagelse af både danskere og kinesere.

Er du interesseret i Kina og kinesere, har vi brug for dig i arbejdet!

Du kan:

- Blive del af en arbejdsgruppe, som arbejder med at udvikle arbejdet blandt kinesere i Danmark, herunder det nye Kinakollegium på Diakonissestiftelsen.
- Deltage i kinesiske dialogtænder i Café Cadeau, H.C. Ørstedesvej 28C, Frederiksberg. Café Cadeau er et mødested for bl.a. kinesiske migranter i København. En Cadeau-aften er bygget op over et tema, men er præget af uformel samtale mellem danskere og kinesere over et måltid kinesisk mad. Her dannes venskaber mellem kinesere og danskere, som gerne må udfolde sig efterfølgende.
- Invitere kinesere hjem på et uformelt besøg. Det er dårligt værtskab, at mange kinesere bor i Danmark i årevis uden at komme på besøg i et dansk hjem. Det vil vi gerne ændre på!
- Tage med på en grupperejse til Kina.
- Modtage Østasiengruppens lille blad "Tao Vindens Bjerg", som skriver om Kina-arbejdet.
- Læse mere om mulighederne på hjemmesiden kinafokus.dk, som fortæller om Kina-relateret arbejde i Danmark og i Kina.
- Kontakte landsleder Birger Nygaard på bn@areopagos.dk eller 38 38 49 15 for at få uddybet ovenstående muligheder.
- Se i øvrigt www.kinafokus.dk.

Husk Heart-Bridge 1 års jubilæum den 4. februar.

地点Venue: Café Cadeau
(H.C.Ørstedsvvej 28, 1879 Frederiksberg)

时间Time:
04 Feb 12 (Sat)
5-8:30pm

心桥一周年,邀你一起来过生日!

2012年2月,请和我们一起回顾精彩的2011,展望 2012 ~
在刚过的新春时节,和海外朋友齐聚同乐,
并有机会和历届讲员和丹麦家庭相见欢, 体验中丹hygge,
欢迎身为心桥新朋友或老朋友的你, 共襄盛举!

请在2月1日前报名kindly register by Feb 1st 2012
注册网址 <http://heart-bridge.blogspot.com>
注册者享晚餐优惠registered: 30dkk
现场报名者unregistered: 40dkk

It's a wonderful time to review the passing 2011
and expect the coming 2012 with us

You get the chance to meet up with
supportive Danish friends and families,
and experience Chinese-Danish hygge,
right after the Chinese Spring Festival!

Whether you are new or old friends of us,
you are warmly invited to celebrate with us!

1ST ANNIVERSARY

husk tilmelding inden den 1. februar.

Lise og Asger Sørensen har været udsendt til som Senior volontører til Tao Fong Shan

”Hvad er det egentlig at være senior volontør på Tao Fong Shan?” spørger Jørgen Nørgaard Pedersen, på ”manges vegne”. Her er nogle synspunkter;

”Areopagos” har i en årrække på skift udsendt et norsk eller et dansk ægtepar til Den Nordiske Buddhistmissions center, i Shatindalen ude i ”New Territories” på vejen op mod Mainland China. Den norske missionær K.L.Reichelt købte bjerget i 1930 og kaldte det Tao Fong Shan, ”Kristusvindens bjerg”, og sammen med den danske arkitekt Johannes Prip - Møller og ingeniøren Axel Hamre tegnede og opførte de i løbet af få år dette vidunderlige mødested for dialog, dengang mellem buddhisme og kristendom. Arkitektonisk er det et klenodie. Notto Normann Thelle, far til den kendte Osloteologiprofessor Notto Reidar Thelle, var Reichelts medarbejder i mange år. Centret er beriget med en vidunderlig ottekantet kirkebygning, højt hævet over bydelene Tai Wai og Shatin med den nu buldrende trafik.

Der er værelser til ca. 40 gæster i Pilgrims Hall, og man råder over andre bygninger, kontorer, mødelokaler, forretning med kristen kunst, etc. på bjergsiden. Det er en oase af stilhed. Midt i en tropisk skov med betagende udsigt til højdedrag.

Det er dette sted, missionsorganisationen ”Areopagos” generøst sender nordiske ægtepar ud til for at virke som bindeled mellem Skandinavien, den gamle verden, og den nye virkelighed, hvor kristne kinesere nu har overtaget det fulde ansvar for institutionen. Volontørerne er udsendt i 10 måneder og får en velindrettet bolig, Ai Kuang Yuen, stillet til rådighed.

Huset ligger i et hårnålesving, lidt neden for centret. For en del år siden forærede, hvad der dengang hed Buddhistmissionen en grund til Lutheran Theological Seminary, som fik fine forhold i et byggeri, opført loyalt over for Prip - Møllers arkitektoniske ideer på TFS. Der er ansat 40-45 mennesker på Tao Fong Shan. Den oprindelige ide at være et mødested for vandrende

buddhistmunke og taoistmunke kan ikke længere realiseres, men nu er der en udbredt kursusvirksomhed, og ISCS, Institute of Sino-Christian Studies, der har til huse i en af de gamle missionærboliger, har en omfattende bogproduktion, oversættelser til kinesisk af vestlig teologisk og filosofisk litteratur. Bøgerne distribueres i et fint samarbejde med Institutter for religiøse studier på Kinas førende universiteter. Det er et levende sted, man kommer til.

volontørerne tager imod gæster, introducerer dem til stedet, fortæller om, K.L.Reichelt og hans teologi, hans dialogiske missionssyn. De er værter for engelsktalende gæster og besøgende og behjælpelig med introduktion til Hong Kongs turismæssige herligheder. Huset, Ai Kuang Yuen, danner rammen om en række sociale aftener for kinesiske studerende og forskere, der er blevet tildelt et Areopagoslegat til studier på bjerget, og internationale studerende fra LTS samt øvrige gæster. Som volontør deltager man i gudstjenestelivet i Kristustemplet. Søndag morgen i den kinesiske menighed, ledet af Helen Wong og i den internationale menighed, ledet af John le Mond, som holder gudstjeneste hver søndag kl.17 og samler en menighed, der er spredt ud over hele Hong Kong. volontørerne deltager i den daglige

morgensamling sammen med alle ansatte, på den måde glider de på plads som naturlige samarbejdspartnere. Også ledelsen af den daglige middagsbøn i krypten under kirken kan være en del af opgaven..

volontørerne har en lille kontorplads i bygningen, der tidligere rummede et værksted for porcelænsmalere, men nu er et toptunet kontor. Nogle af de gamle malere lever fortsat og fortæller gerne om ”gamle dage”

Bjerget virker tiltrækkende på mange hikere. De

færreste danskere ved, at 70% af Hong Kongs samlede areal består af natur, bjerge, skove, slugter, dale, ubeboede øer. Og mange hikere vandrer især i weekenden gennem Tao Fong Shans terræn.

Ofte har vi måttet forklare, at det var en kristen kirke, de var kommet op til på deres tur op over bjerget og ikke et buddhistisk tempel- Prip-Møller tegnede stedet i en stil, man kunne kalde buddhistisk Nanjing-stil. Stor var ofte deres forbløffelse over stedets skønhed og at det er en kristen menighed, der holder til i de skønne omgivelser.. Selv en anglikansk præst fra Hong Kong troede, at det var et oprindeligt Taoisttempel.

Tao Fong Shan er mødested for mennesker fra hele verden. Er man indstillet på det, er der rige muligheder for at studere i de 10 måneder. LTS har et ret godt bibliotek, og man har adgang til K.L.Reichelts Memorial Library. volontørerne bliver ofte bedt om at rapportere hjem til deres nordiske menighed om forholdene. Under vort ophold deltog vi i Hong Kongs Network of Religion and Peace, og vi fik spændende indtryk af det religiøse liv i metropolen med os hjem. Hong Kong er en smeltedigel for alle former for religion. Vi blev bekræftet i, at religion er bevægelse, eller den er ikke religion, og at teologi ikke er en abstrakt teori, men refleksion over troens eksistens i verden. Under vort ophold lykkedes det – i samarbejde med Knud Jørgensen – at udbygge samarbejdet med LTS og stedets rektor Simon Chow, og der er grund til at tro, at senior volontører i de kommende år bliver forpligtet på i højere grad at udbygge samarbejdet med LTS. Som senior volontør nede i det lille hus på bakken hører man mange livshistorier, en stor berigelse og udvidelse af ens horisont, man har tillige mulighed for at deltage i konferencer på LTS og TFS, overvære forelæsninger på LTS og foretage nogle rejser i Kina – for egen regning, men i selskab med vidende mennesker med et stort netværk, så man kan komme mere vidende hjem, end man rejste ud.

For os var det en stor oplevelse at være senior volontører på Tao Fong Shan 2009 – 2010. Det har fået betydning for vores liv og engagement.

På rejse til Kina

Ole Backer Mogensen, Sognepræst, Gilleleje

Jeg var i november 2011 deltager på rejsen ”Mens Pilgrimage to China and Hong Kong” arrangeret af Per Sangild og Areopagos. Det var en meget udbytterig tur med et spændende og veltilrettelagt program. De første fire dage opholdt vi os i Guangzhou i Kina. Her var fokus på mødet og spændingsfelterne mellem østlig og vestlig tænkning, kultur og religion. Diskussionerne fik nerve og ansigt gennem mødet med forskellige kinesere: en buddhistmunk, en imam, en kristen advokat, kristne forretningsfolk, læger i kinesisk medicin. To ting står tydeligt tilbage for mig: mødet med de kristne i Kina, som vi mødte ved en konference for kristne forretningsmænd, og oplevelsen af det moderne Kinas vækst, som blev tydelig, da to unge kinesere tog os med ud på en aftensejltur gennem byen på Pearl River.

Dagene i Hong Kong boede vi på Tao Fong Shan. Højdepunktet var for mig mødet med Reichelts missionsteologi og missionspraksis og selve den stemning, som er på Tao Fong Shan. Og ikke mindst de mange samtaler og diskussioner, som dette gav anledning til. Det var en meget unik tur.

Den følgende artikel er bragt i Udfordringen uge 46/2011

Journalist besøgte de 'forbudte' kristne i Kina

Kim Schou har besøgt og talt med ca. hundrede kristne ledere i Kinas lovlige og ulovlige kirker. Han har samlet sine artikler i en ny bog om ”Kinas kristne revolution”.

Af Henri Nissen

- Jeg har rejst sammen med dem, spist sammen med dem, boet sammen med dem.

- Jeg er blevet transporteret på bagsædet af en bil med tonede ruder igennem landet for at komme helt tæt på. Og det er der kommet en bog ud af, fortæller Kim Schou.

Han er til daglig journalist på Kristeligt

Dagblads internetsider. For nyligt rejste han til Kina for at komme tæt på den revolution, han havde hørt om.

- Kina oplever flere revolutioner i disse år - økonomisk, kulturelt, socialt og politisk. Men i høj grad også religiøst.

Den kristne revolution

For 40 år siden var der 5 millioner kristne i Kina. I dag er der mindst 80 millioner, og fortsætter udviklingen, vil op imod hver tredje kineser være kristen om bare tre årtier.

Det er den største religiøse forandring af et folk i verdenshistorien, fortæller Kim Schou. En del af hans artikler har været bragt i Kristeligt Dagblad, men nu har han udbygget dem og tilføjet flere artikler i en bog, som udkommer i næste uge.

Mødte de forfulgte

- Til trods for den store vækst, lever de fleste kristne i skjul, fordi religionsfriheden er begrænset. Der er ikke fuld religionsfrihed i Kina. Det er sådan, at hvis man er kristen, så skal man komme i en af de to statskirker. Og gør man ikke det, er man troende uden for loven. Man praktiserer en religion, som ikke er tilladt. Og det gør faktisk to-tredjedele af Kinas kristne.

De kommer i uregistrerede husmenigheder og undergrundskirker.

Jeg har været i Kina og besøgt nogle af de kristne, som leder an i den her revolution. Jeg har vel mødt omkring hundrede nuværende og kommende kirkeledere af huskirker og undergrundskirker. Jeg har forsøgt at undersøge, hvordan forholdene er for de kristne i Kina. Hvordan organiserer de sig? Og hvad kommer den kristne revolution til at betyde for resten af verden?

Det håber jeg, at bogen giver svar på gennem reportager og interviews med undergrunds-kirkeledere, samt danske og udenlandske eksperter, siger Kim Schou.

Eksperter og fakta

Blandt eksperter, han har benyttet sig af, er Ole Wæver, som er professor i international politik ved Institut for Statskundskab på Københavns Universitet; Jørgen Skov Sørensen, som er sekretariatschef i Folkekirkens Mellemkirkelige Råd og har en ph.d. i Missionsteologi og er exam.art i Kinesisk-østasiatiske områdestudier; og Hans Kristian Neerskov, der har skrevet forord til bogen og fortalt om egne oplevelser som bibelsmugler.

Desuden bringer bogen de seneste statistikker og fakta om kirkerne i Kina.

Gribende livshistorier

Men det mest gribende i bogen er nok Kims interviews med de kristne kinesere selv. Kristne, der har oplevet forfølgelse, men som også udstråler en stærk og smittende tro, som vi i Vesten kan lære meget af. - Det mest kendetegnende ved de kristne, man møder i Kina, er faktisk, at de er glade. En dansk sognepræst, der har været i Kina mange gange, sagde til mig, før jeg tog af sted til landet for første gang:

“Man kan spotte de kristne på, at det er dem, der smiler.”

Kina har en af verdens højeste selvmordsrater – hvert andet minut tager en kineser sit eget liv ifølge statslige kinesiske medier (hvilket i sig selv kan få mig til at tro, at tallet er højere).

Man arbejder hårdt for dagen og vejen. Og i Kina - verdens mest ateistiske land - er der ikke meget mere at håbe på og stræbe efter end økonomisk succes.

Kort sagt: man ser ikke mange smil, med mindre man besøger de mest privilegerede, når man er i Kina. Det er derfor en flot karakteristisk, præsten giver – at de kristne er dem, der smiler.

De kristne er også dem, der ofrer. De fleste kristne i Kina marginaliseres eller udstødes af familie og venner.

De to karakteristikker burde modsige hinanden, men det er ikke min oplevelse. At blive kristen tilfører tilsyneladende disse mennesker så meget mening, glæde og livsindhold, at det opvejer alt andet.

Frikirkepar åbnede dørene

De vestlige turister får efter Kim Schous opfattelse normalt ikke lov at se andet end det, myndighederne ønsker at vise frem. Det gælder specielt, hvis man vil besøge kirkerne.

Men som journalist ville Kim Schou naturligvis ikke nøjes med at besøge den officielle kirke og videregive den officielle forklaring.

Når det har kunnet lade sig gøre at komme så tæt på de hemmelige kristne, skyldes det især, at forfatteren har arbejdet tæt sammen med præsteparret Else og Sten fra en frikirke, der har en menighed i - Christiania af alle steder.

Parret havde kontakter, som kunne åbne dørene i Kina. Gennem de sidste ti år har Sten og Else flere gange været i Kina for at undervise de mange nye kristne, der har en glubende appetit efter Bibelen og undervisning om troen.

Tre spørgsmål til journalist Kim Schou, der har skrevet ”Kinas kristne revolution”.

- Hvorfor har du skrevet en bog om Kinas kristne?

- Fordi bogen ikke allerede findes på dansk. Kina gennemgår verdenshistoriens største religiøse forandring af et folk.

På 40 år er omkring 80 millioner blevet kristne i Kina, og kristendommen udbredes fortsat i et rasende tempo.

Kristendommen forvandler kinesere og på sigt måske hele verden. Kina er verdens andenstørste økonomi.

- Hvad kendetegner kinesiske kristne?

- De smiler. Det lyder måske banalt, men det er en karakteristisk, du vil høre fra flere, der har med

kristendommen i Kina at gøre og med Kina i det hele taget. At de kristne er dem, der smiler. Og tager sig af hinanden, har et håb og har fundet en mening med livet. Kina står i et enormt eksistentielt tomrum, og at tro betyder alt for dem, der vover det i Kina, hvor det kan være ulovligt at gå i kirke.

- Er kristne kinesere meget forfulgte?

- Enkelte kristne er meget forfulgte, men i det store perspektiv: Nej. Det er det største forfulgte religiøse mindretal i verden, men bestemt ikke det mest forfulgte. Styret i Kina er blevet mildere over for kristne, der praktiserer kristendom uden for statens officielle kirker. Faktisk er der både filmstjerner, popidoler og professorer, der åbent bekender sig som kristne i Kina i dag. Det er blevet populært at være kristen. Også selvom det kan have konsekvenser, fordi det rent lovmæssigt er lidt af en gråzone, hvordan man må dyrke sin tro.

Bog anmeldelse af Jens Dammeyer, der er teolog og folkekirkepræst, p.t. ansat ved den kinesiske lutherske præsteskoole China Lutheran Seminary i Taiwan, skriver: ”en tiltrængt, men ikke fyldestgørende bog om et af de vigtigste fænomener i nutidens kristendom”

Med bogen ”Kinas kristne revolution” har journalist Kim Schou skrevet en spændende og lettilgængelig bog om situationen i Kinas kirker lige nu, baseret på en artikelserie, der tidligere er bragt her i avisen. En række personlige beretninger bringer os tæt på den aktuelle stemning, hvor mødet med evangeliet er som vand i ørkenen. Vi har at gøre med den største kristne vækkelse i verdenshistorien, så en dansk bog om emnet er velkommen.

Måske bogens vigtigste information er det ufattelige behov for undervisning. Et eksempel er pigen, som kun havde været kristen i to år og selv skulle til at undervise. Hun blev overrasket, da forfatteren fortalte hende, at Jesus ikke var kineser. Men hvordan kan det være anderledes, når antallet af kristne vokser med 10-15 procent om året, og fire ud af fem bibler, der trykkes i verden, er kinesiske?

Den kinesiske regering begrænser adgangen til præsteuddannelsen – der er 24 præsteseminarier i dag mod 43 for 60 år siden. Men det er en uklog politik, for ved ikke at uddanne de kristne er der fare for, at regeringen pludselig står med en ukontrollabel sekt og ikke en samtalepartner.

Sinologer bliver i bogen spurgt om årsagen til kristendommens vækst i Kina, og vi får at vide, at: ”Det er på mode at være kristen i Kina ... og mange ser det som et udtryk for at være vestlig og med på noderne.” Forfatteren selv giver os tre årsager: åben politik, forfølgelser, økonomisk udvikling.

Bogens personlige beretninger taler imidlertid om en årsag, som forfatteren ikke reflekterer over, men som kan være den vigtigste: at mødet med evangeliet er som vand i ørkenen. Det udfylder en tomhed og meningsløshed, som det ateistiske system ikke har kunnet udfylde med den materielle og økonomiske udvikling.

Regeringens forbud mod at forkynde offentligt gør, at flertallet ikke kender til kristendommen, selvom de har hørt om den, og det er ved mund til mund-metoden, at evangeliet udbredes. Måske er der ”mode” med i spillet, men sammenligningen med for eksempel Coca-Colas popularitet holder ikke. Der er den tilladte offentlige reklame til forskel. Og hvordan kunne antallet af kristne tredobles under Kulturrevolutionen, hvor kirken blev erklæret død? Dette spørgsmål berøres ikke.

Overvejelserne om, hvilken slags kristendom der er i Kina, er svære. Kinesiske kristne er mere konservative end danske i hele deres levevis, og derfor bliver kinesisk kristendom konservativ. Ligesom i Taiwan er der karismatiske tendenser, som bedre uddannelse og hjælp udefra ville gøre mere nuancerede. Unge kirker har svært ved at forstå og skelne mellem kristendommens forskellige udtryk.

Desværre er bogen flere steder upræcis. I litteraturlisten savnes for eksempel den engelske tidligere

diplomat i Beijing Tony Lamberts to bøger: "China's Christian Millions" (senest 2006) og "The Resurrection of the Chinese Church". Og den lidet troværdige bog "Den Himmelske Mand" hører ikke hjemme i en bibliografi om emnet. De mange sider med nogle få kinesiske tegn og mange billeder, som ligner hinanden, giver et indtryk af at være fyldt.

Forsøget på at beskrive kinesisk teologi på syv sider er håbløst. "Strømninger i kinesisk teologi" ville det måske være muligt at beskrive, men det må være mere præcist. Teologien op til Anden Verdenskrig, som idealiserede Jesu etik og personlighed, er ganske rigtigt vigtig, men det var kun en strømning. Hvad med den presbyterianske bevægelse China Inland Mission og Hudson Taylor?

Forhåbentlig er Kim Schou blevet så tændt på emnet, at han giver os en opdatering – måske med hjælp fra Tony Lambert personligt? Vi har brug for en fakta bog med spændende beretninger. Problemet med hundreder af millioner kristne, der har brug for hjælp fra medkristne, går ikke væk den første generation. Et dansk engagement synes i alles interesse. (Kristelig Dagblad 291211)

Bog anmeldelse - en kritisk kommentar ved Asger Sørensen, fhv. gymnasirektor.

I skrivende stund føler jeg en vis loyalitetskonflikt ved, at jeg sagde ja til redaktørens opfordring til at skrive en kommentar til udgivelsen af journalist Kim Schous bog "Kinas kristne revolution". Jeg var i mange år næstformand for KD's bestyrelse, og min loyalitet over for avisen er ubrudt. Men jeg må nødvendigvis være kritisk over for denne bog, skrevet af en af avisens journalister. Jeg kender ham ikke, men læste i sin tid Schous artikler i Kristeligt Dagblad og fandt dem ekstremt dårlige. Jeg har siden 2005 opholdt mig i Kina i mere end 1½ år, og selv om jeg har mistet det forkromede overblik, tør jeg sige, at der i Schous tilfælde er tale om en "om" er. Den er til mere skade end gavn.

Kinas eksplosive udvikling er naturligvis vanskelig at beskæftige sig med. Men for at sige det lige ud: Schou skriver på en begejstring, en karismatisk sympati, men han ved ikke nok, han har ikke tilstrækkelig basisviden: teologisk, psykologisk, sociologisk, kirke- og missionshistorisk til at udtale sig om det, hans øjne har set på rejser i Kinas religiøse undergrund. Gang på gang kommer han til kort. Han har ganske enkelt ikke læst nok.

Schou har mest blik for "husmenighederne" og udtaler sig næsten nedladende om Kina officielle kristne kirke, organiseret i Tre-selv-bevægelsen (self-government, self-support og self-propagation) og CCC, China Christian Council, der opretholder forbindelsen med Kirkernes Verdensråd. Han kalder denne legitime protestantiske kristne kirke for "statskirken". Det er en forvrængende karakteristisk. Den kinesiske kirke er en lidelsens kirke. Alle de kristne, jeg har mødt på mine rejser i "Midtens Rige", har en lidelseshistorie at fortælle om familiemedlemmer, der stød op og døde – af sult, om forfølgelser, henrettelser, ødelæggelser af livsmuligheder. Men det er på trods af borgerkrige, Maos religionsfjendtlige politik, det store spring fremad (1957-1962) og den massepsykotiske kulturrevolution (1966-1976) lykkedes at bevare en kristendom i Kina, protestantisk og katolsk, så der nu, hvor der er en vis kulturel frihed, er mulighed for en religiøs og kristen opblomstring. Jeg har i modsætning til Schou, dyb respekt for det, Schou kalder "statskirken". Tre-selv-bevægelsens tre principper blev gjort gældende som led i en overlevelsesstrategi. "Kirken" måtte søge at finde sin accepterede plads inden for den nationale, patriotiske enhed, som ikke var til diskussion. "Du skal elske dit land" og "Du skal elske din kirke". Kun ved at overholde TSPM-principperne kunne kirkerne gøre sig håb om at være acceptable i samfundet. De troende kristne i Kina skulle tillige overbevises om deres moralske forpligtelse i samfundet. Kravet om den nationale enhed har længe været afgørende i Kinas kristne kirker og blev gjort til et bærende princip for rekonstruktionen af en kinesisk kristendom fra 1980'erne, hvor Kina åbnede sig for omverdenen også religiøst, ført an af biskop, rektor ved Nanjing Theological Seminary, K.H.Ting. (Læs om dette hos: Philip L. Wickeri: Seeking the Common Ground:

Protestant Christianity, the Three-Self Movement and Chinas's United Front, Maryknoll, New York, 1988, og hans "Reconstructing Christianity in China. K.H.Ting and the Chinese Church. Orbis Books, Maryknoll, 2007). Ting søgte som sine venner i den økumeniske verden: M.M.Thomas (Indien), W.A.Vissers't Hooft (WCC), Philip Potter/(WCC), Milan Opochnensky (Tjekket) og missionsteologerne Max Warren og Stephen Neill at formulere en bæredygtig humanitet som værn mod kynisme og socialt anarki. (Se også K.H.Ting: God is Love, Collected Writings. 2004). Ting har hele vejen som anglikansk biskop formuleret sig ud fra et midtpunktssøgende mådehold og har stedse søgt at dæmme op for tidens pøbelsslam og ideologiske sindssyge, sammenbruddet af enhver struktur psykisk og socialt i perioden 1949 - 1976. Det skal han og Tre-selv-bevægelsen ikke have utak for. I sin åbningstale den 19. januar 2008 til den 8. National Chinese Christian Council skrev den alderstegne Ting: "Vi kinesiske kristne må udvise interesse for den nationale situation... vi skal elske vort land og elske vores kirke. Kirken er en social gruppe, del af et stort samfund ... vi må stræbe efter at opbygge en harmonisk kirke og opbygge et harmonisk samfund sammen med vores medborgere". Kirken har en opgave i samfundet. Denne sammenhæng mellem moralitet og kristendom fremgår på én underfundig måde af en lille "åndelig sang" fra landet, som jeg citerer efter Gao Shining:

"Når børn tror på Gud, skændes de ikke; Når voksne tror på Gud, gør de ikke noget galt; Når piger tror på Gud, forbliver de kyske; Når svigerdøtre tror på Gud, ser de op til deres svigerforældre; Når brødre tror på Gud, mister de ikke deres selvkontrol; Når svigerinder tror på Gud, er der fred i hjemmet; Når borgmestre tror på Gud, er byen velsignet; Når landsbyens overhoveder tror på Gud, er der glæde i landsbyen; Når onde mennesker kommer til at tro på Gud, bliver de gode igen; Når dovne folk tror på Gud, arbejder de flittigt; Når rygere tror på Gud, holder de op med at ryge; Når alkoholikere tror på Gud, holder de op med at drikke".

I hele kristendommens historie har der været en konflikt mellem institution og karisma. Schou har mest sans for det "karismatiske", men den slags fænomener kommer og går. Kina har slet ikke brug for en "kristen revolution". Revolutioner har man haft nok. De ødelægger altid mere end de gavner. Efter min opfattelse er der i Kina brug for at bygge tillidsfuld struktur op i form af institution, teologi, liturgi, undervisning og diakoni. (Op mod 60 % af dem, der spontant mødte op for at hjælpe jordskælvs ofre i Sichuan provinsen, var kristne. Det blev der lagt mærke til i systemet).

"Husmenighederne", der sprang frem som bambusskud ved forårs tide i årene efter kulturrevolutionens religiøse vakuum, har en NGO - identitet, i deres statskritik er de en drøm for introvert amerikansk tv-mission. Jeg er meget skeptisk over for denne tendens til religiøs separatisme. Der er mere brug for fortsat udbygning af et nationalt kirkefællesskab i Kina, en kreativ mulighed for det ensomme masse menneske i de eksplosivt voksende storbyer. Institution er nødvendig på vej mod national enhed og for at undgå sektarisme og kætteri. Bevægelse skal omformes til institution for at overleve. Vi skal iagttage, hvad der foregår, men ikke begynde at rejse "undergrunds" til Kina. Vi skal respektfuldt komme ind ad hoveddøren på helt normal vis i samarbejde med Kinas legitime kristne kirke. I kristendommens historie i Kina er de kristne alt for ofte blevet identificeret med "fremmede magter" og bragt til fald med dynastiets ophør. Nu ser vi et koncept for kirke og kristendom, der er groet frem af Kinas røde jord, ikke et produkt udefra, og de kristne ser adspurgte ingen modsætning mellem at være en god kristen og at være en god kineser. Hvor man tidligere – af mange grunde – ikke turde identificere sig som kristen, melder man nu ofte klart ud, og man spørger i gaden: "Er du kristen?? dvs. "Er du et anstændigt menneske?" Anstændighed (kin: li) er en mangelvare i individualiseringens, markedstænkningens, pluralismens og relativiseringens tidsalder. Har kristendommen noget at byde på? I Kina? Det tror jeg. Men om jeg må bede: Ikke i den amerikanske helliggørelsesstil. Det falder sammen som "candyfloss".

Jeg mødte en mand i Xi 'an. Det var i skumringen. Jeg gik alene. Pludselig mærkede jeg en hånd på min højre skulder. Jeg vendte mig om og så ind i et smukt ansigt, en yngre mand, der kunne have været min søn. ”Kina har mistet sin sjæl”, sagde den ukendte. ”Hvad mener du dog med det” spurgte jeg lettere forfjamsket. ”Jeg kan se, du er kristen. Det er jeg også”, sagde han. Og så fortsatte han: ”Hvis kristendommen kun har materialisme, individualisering, relativisering, pluralisme, markedstænkning at komme med til Kina, så må Vestens folk hellere blive væk”. Og så satte vi os ind i et te hus og talte sammen i lang tid.

Nye kirker ser dagligt dagens lys i Kina – her nogle eksempler

Changling kirke

Yang County, Shaanxi kirke

Wujiang luxu kirke

Ny grupperejse til Sydkina og Hong Kong.

Tag med til Hong Kong og Sydkina og mød kristne kirker og menigheder

I perioden 2/9 – 17/9 planlægger vi en rejse til Hong Kong, Guangzhou (Canton) og den smukke Yunnan provins. Rejsen ledes af rektor Asger Sørensen i samarbejde med sognepræst Ulla Britt Holm Sørensen og socialrådgiver Lise Sørensen. Rejsen arrangeres i samarbejde med det kristne center i Hong Kong, Tao Fong Shan, hvor Lise og Asger Sørensen opholdt sig i 2009-10. Tao Fong Shan ligger på et bjerg i Shatindalen, 12 km. fra Kowloon. Bjerget blev købt i 1930 af den norske missionær K.L.Reichelt og bygget i klassisk kinesisk byggestil af den danske arkitekt Prip-Møller og ingeniør Hamre. Centret ligger højt hævet over byen i smukke omgivelser. Der skal vi bo, falde til ro efter rejsen og sanse stedets skønhed og høre om "Buddhistmissionens" historie og om kristendommen i Kina, før og nu. De første dage tager vi ud i Hong Kongs mangfoldighed også religiøst og kirkeligt. Byen har meget at byde på.

Fra Tao Fong Shan tager vi med tog til Guangzhou i Kina, en stor kinesisk by i Perleflodsdeltaet, i gamle dage mødestedet mellem Vesten og "Midtens Rige". Vi skal møde levende kirker og menigheder, opleve den gamle kinesiske kultur og historie, besøge templer og arbejdende museer inden for keramik, papirklip, silkeproduktion. Vi kommer langt rundt i historie og nutid.

Derfra flyver vi til Yunnan provinsen med besøg i Kunming, Lijiang og Dali. Vi kommer ud i landskabet og den smukke natur, bl.a i "Stone Forest" og oplever traditionelle landbrug. Vi besøger T.G.C.Nordica og den karismatiske kulturpersonlighed Helen Wu, får indtryk af etniske mindretal, Naxi-kulturen og gamle kulturer. Vi bor i Old Town i Lijiang, hvor vi også deltager i en kristen gudstjeneste.

Fra Yunnan returnerer vi til Hong Kong og siger farvel til Tao Fong Shan. Vi rejste ud for at sanse, lytte og lære, og vi tager hjem til Danmark, forhåbentlig berigede med indtryk.

Vi forventer, at turen kan gennemføres for ca. 20.000 kr. med fuldpenstion i 10 dage og halvpension i 4 dage. Vi har kinesisk talende guide med på hele turen. Overnatning på gode hoteller i dobbeltværelser. Rejseforsikring og evt. vaccinationer er ikke inkluderet i prisen. Drikkepenge (f.eks. til buschauffør) opkræves særskilt.

Rejsen vil kun blive gennemført, hvis vi kan samle en gruppe på mellem 20 og 25, så hvis du/I kunne tænke jer at deltage, bedes I give os besked på mail, snarest muligt. Tak.

Asger Sørensen, asgers@webspeed.dk

Lise Sørensen, lise.bs@hotmail.com

Ulla Britt Holm Sørensen, sognepræst ved Sct Jørgensbjerg i Roskilde, us@km.dk

En mere detaljeret rejseplan vil blive fremsendt, når vi kan se, om der er tilstrækkeligt stort antal deltagere. Følg med på www.kinafokus.dk

Ny spændende DIIS rapport

The Non-Western Challenger? The Rise of a Sino-Centric China

Andreas Bøje Forsby, DIIS Report:

What are the implications of China's rapid rise for international order? This report seeks to answer the question from an identity perspective. The key argument is that China is currently undergoing an identity shift towards Sino-centrism, that is, a self-centering tendency to turn narrative attention towards the internally generated, specifically Chinese hallmarks associated with China's civilizational past and cultural heritage.

The bulk of the report analyzes the four identity markers of Sino-centrism: Sino-civilization, Confucian philosophy, dynastic authoritarianism, and Han-ethnocentrism. It is argued that these identity markers provide China with a distinct, non-Western, societal template that may potentially set a new course for Chinese foreign policy.

Finally, the report discusses the likely characteristics of a Sino-centric foreign policy and suggests how it may bring China in conflict with several aspects of the current international order as well as the United States itself.

The Non-Western Challenger?

The Rise of a Sino-Centric China

Andreas Bøje Forsby

Recommended price at booksellers (Denmark): DKK 50 incl. VAT

[Order online](#): DKK 50 + handling DKK 30

[Download free](#) (pdf, 409 KB)

